

nødvendige til at tilbageføre vedkommende Bygning til samme Tilstand, hvori den var forinden Overtrædelsen." Denne Bestemmelse har vi anset for ganske overflødig; thi naar en Mand bliver standset i Nedrivningen af en Bygning, ligger det i hans egen Interesse hurtigst muligt at faa Bygningen bragt i Stand igen, saaledes at han kan faa Lejeindtægt af den. Udvalget har imidlertid ment, at der fandtes Kværlanter, som vilde sige: Jeg vil hellere lade mig ruinere, end jeg vil føre Bygningen op igen. Det er meget muligt, men jeg ved nu ikke, om man lovgiver for saadanne mærkelige Undtagelsestilfælde, som jeg synes mere henhører under Sindsygeanstalterne end under Lovgivningen. Udvalget har imidlertid ikke ment at kunne tiltræde Ændringsforslaget.

Endelig vil jeg knytte et Par Bemærkninger til et af hele Udvalget stillet Ændringsforslag. Det lyder saaledes: „Saa fremt Bygherren tilbyder før Nedrivningen andetsteds at opføre nye Lejligheder, der i Antal og Art svarer til dem, som skal nedrives, og der er Grund til at antage, at disse nye Lejligheder ellers ikke vilde blive opført, samt at de ikke er til Hinder for anden Byggevirksomhed for Beboelseslejligheder, kan Tilladelsen til Nedrivningen ikke nægtes.“ Jeg maa her udtrykkelig gøre opmærksom paa, at med Udtrykket „Art“ er ment, at den nye Bygning skal indeholde Lejligheder med lige saa mange eller med omtrent lige saa mange Værelser og af omtrent samme Indretning som den Bygning, man vil nedbryde, men Meningen er ikke, at de Bygninger, man opfører, skal i teknisk Henseende nøjagtig være de samme som dem, der nedrives, thi derved vilde man hindre noget, som netop under Nødsforhold som de nuværende kunde blive en god Udvej, f. Eks. at der til midlertidig Anvendelse byggedes noget Bindingsværk eller Barakvæsen, i hvilket man kan bo særdeles hyggeligt for en Tid, men som man ikke anser for heldigt til varig Beboelse. Jeg har udtrykkelig forespurgt den højtærede Indenrigsminister, om ogsaa han havde denne Forstaaelse af dette Stykke, og det har Ministeren indrømmet, men jeg tror, det er rigtigt at fremhæve det her i Salen, saaledes at vi har det staaende i Folketingstidende for alle Tilfældes Skyld.

I øvrigt maa jeg desværre bemærke, at Udvalgsarbejdet har været et ganske uforsvarligt Jaskeri, og at det derfor er et rent Tilfælde, hvorvidt denne Lov kommer til at virke godt eller ikke. Det er en presserende Lov, det skal jeg villigt indrømme, men saa maatte Forslaget være forelagt tidligere. Man kan ikke og bør ikke, hverken af Hensyn til Lovgivningsarbejdet eller af Hensyn til Lovgivningsmagtens Værdighed, arbejde paa den Maade, som det er sket i dette Udvalg.

Jessen: Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) udtalte, at Arbejdet i Udvalget havde været et uforsvarligt Jaskeri. Jeg kan ikke godkende denne Betragtning. Arbejdet har været forceret, det indrømmer jeg, men at det skulde have været et uforsvarligt Jaskeri, maa jeg protestere imod. Det forekommer mig tværtimod, at det har været et meget alvorligt og grundigt og forstandigt Arbejde, der er præsteret i Udvalget, og det ærede Medlem har jo selv deltaget i det.

Fraenkel: Jeg bruger naturligvis ikke et Udtryk som „uforsvarligt Jaskeri“ letsindigt, men efter moden Overvejelse og Overbevisning. At Formanden i Udvalget, som har ledet Jaskeriet mere end Arbejdet, skyder dette Udtryk fra sig, forstaaer jeg saa særdeles godt, men derfor bliver Sandheden af mine Bemærkninger ikke mindre. I Forgaars indkaldtes vi til det første Møde Kl. 9 om Morgenen. Vi begyndte, saaledes som man gør i andre kristelige Udvalg, med at gennemgaa hver enkelt Paragraf, men da vi havde gennemgaaet den første, mente man, at det var tilstrækkeligt, og derefter blev det til saadan en almindelig Palabre. Kl. 10 maatte vi afbryde for at deltage i Forhandlingerne her; vi havde en Dag, der optog os stærkt, og efter Forhandlingerne her var der igen et nyt Møde af trætte Mennesker. Kun ved en meget haard Modstand lykkedes det mig at faa forhindret, at man befalede mig at levere Ændringsforslag samme Aften; jeg kunde saa faa det udsat til næste Dags Formiddag. Jeg præsterede i Virkeligheden dette Arbejde, og nu er vi altsaa indkaldt her